

Svar (13/9 2000)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

Det er efter § 12 i ægteskabsloven en betingelse for at kunne indgå ægteskab, at det før vielsen godtgøres, at ægteskabsbetingelserne i lovens kapitel 1 er opfyldt.

En af ægteskabsbetingelserne er, at ingen af partene i forvejen er gift. Det fremgår således af ægteskabslovens § 9, at den, som tidligere har indgået ægteskab, ikke må indgå ægteskab, så længe det tidligere ægteskab består.

Både ved borgerlige og kirkelige vielser er det den kommune, hvor en af parterne bor, der foretager prøvelse af, om ægteskabsbetingelserne er opfyldt. Må kommunen lægge til grund, at dette er tilfældet, udstedes herefter en prøvelsessattest til brug for vielsen.

I forbindelse med prøvelsen af ægteskabsbetingelserne skal parterne bl.a. oplyse over for kommunen, om de tidligere har indgået ægteskab. Hvis dette er tilfældet, skal der fremlægges bevis for, at det tidligere ægteskab er opløst ved skilsmisse eller omstødelse, eller at den tidligere ægtefælle er død.

Til brug for prøvelsen kan kommunen indhente oplysninger om parternes civilstand fra Det Centrale Personregister, og hvis en af parterne tidligere har boet i udlandet, kan kommunen endvidere kræve, at parten fremlægger en civilstandsattest fra det pågældende land.

Det er imidlertid ikke muligt i alle tilfælde fuldstændigt at sikre sig, at en part ikke allerede er gift. Dette skyldes bl.a., at registrering af civilstand ikke i alle lande er så udbygget som i Danmark. Dertil kommer, at det er muligt at indgå ægteskab i et andet land end bopælslandet, hvilket ikke nødvendigvis vil fremgå af en civilstandsattest fra bopælslandet. Dette problem kan også opstå i relation til registreringen af civilstand i Det Centrale Personregister, da der ikke sker automatisk indrapportering af en herboendes indgåelse af ægteskab i udlandet, f.eks. under et ferieophold.

Undlader en part i forbindelse med prøvelsen at oplyse, at vedkommende er gift, og fremgår dette ægteskab ikke af den pågældendes civilstandsattest, vil kommunen således sjældent have mulighed for at undersøge forholdet yderligere.

Da kommunen i sådanne tilfælde kan være nødsaget til at forlade sig på parternes oplys-

ninger om deres civilstand, vil en parts urigtige oplysninger herom i forbindelse med prøvelsen være omfattet af straffelovens § 163 om afgivelse af urigtig erklæring til brug for retsforhold, der vedkommer det offentlige.

Efter ægteskabslovens § 23 vil et ægteskab indgået i strid med ægteskabslovens § 9 endvidere blive omstødt ved dom, medmindre det tidligere ægteskab er ophørt, inden sagen er anlagt. Sag til omstødelse kan anlægges af justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil, af en af ægtefællerne eller af ægtefællen i det tidligere ægteskab.

For så vidt angår spørgsmålet om strafferammen for bigami efter straffelovens § 208 kan det oplyses, at Justitsministeriet i juni 1999 har bedt Straffelovrådet om at foretage en generel gennemgang af strafferammerne i straffeloven og på den baggrund eventuelt komme med forslag til lovændringer.

Spm. nr. S 3775

Til forskningsministeren (7/9 2000) af:

Kim Behnke (FRI):

»Vil ministeren oplyse, om det er teknisk/juridisk muligt i Danmark at lade et selskab agere mellemmand mellem telefonselskaber og telefonkunder i det daglige forbrug?«

Begrundelse

I England (Ritzau 14. maj 2000) vil et selskab nu agere mellemmand mellem telefonselskaberne og kunderne for på den måde at sørge for, at kunderne til enhver tid ringer til den billigste takst.

Systemet fungerer ved, at kunden køber en boks og et abonnement hos selskabet. Boksen kobles på telefonen og vælger ved opkald den billigste linje af de mange selskaber, der kan vælges imellem.

Det engelske firma er opstået, fordi priserne på telefonmarkedet har udviklet sig til en jungle i England - noget tilsvarende er ved at ske i Danmark - og derfor er det relevant at høre, om et sådant firma teknisk såvel som juridisk kan lade sig gøre i Danmark.